

Augsburg, 13. November 1571

An Tycho Brahe

Abschrift: ÖNB Wien, Cod. 10686⁶⁶, fol. 65r-66r.Druck: Brahe, *Epistolae S. 3-5; Brahe, Opera omnia, Bd. 7, S. 5-7.*Übersetzung: Keil/Zäh, *Aufenthalt S. 76-78.*Regest: Keil/Zäh, *Beziehungen S. 175f.*

VERA NOBILITATE ET DIVINAE MATHESEOS COGNITIONE ORNATISSIMO D.
TYCHONI BRAHEO, OTTONIDI, DOMINO ET AMICO SUO COLENDΟ. S.

TERNAS ab Excellentia T[ua] literas, εὐτυχέστατε Τύχων, mihi gratissimas et iucundissimas accepi, tum quod res patriae et tuas secundas nunciabant, tum quod singulare mei studium, quo plurimum delector, p[re]se ferebant. Etsi enim Patris obitum natura moleste, eundem tamen moderate ferre Philosophia iubet, eoque magis, quod iam tui iuris factus, Aula Cyclopica tanquam Scylla et Charybdi evitata, tibi et Musis, ac potius Christo vivendi summam facultatem habes: qua cordato quidem homini quid queat esse optatus? In deliberatione tua de peregrinatione triplici, meum non est prudentiae tuae quicquam praescribere, et alia fortasse iuvenibus, alia senibus consilia sunt aptiora. Sed tamen si tuo essem loco, qui et opibus et dignitate p[re]aestes, et aetate sis integra, de coniugio cogitarem, et re familiari tutanda et propaganda ad posteros, nisi si forte certis de causis hoc consilium tibi displicet. Sit tibi Philosophia et divina Mathesis uxoris loco, donec ijs hanc adiungere lubuerit. Tibi quidem domi tuae Hippocentauri isti negotijs multis a tuo animo alienis molestias facessunt, quas si sustinere non potes et semitam virtutis p[re]cludere animadverteris, non inconsulte feceris, si loci mutatione tales enormitates devitaveris: Et si tunc omnino extra patriam evagari stat sententia, per Belgium et Gallias in Italiam transibis, eaque perlustrata, Augustam petes, nosque denuo invises redditurus in patriam. Rursus itaque tunc (nisi annus hic climactericus me sustulerit) consuetudine tua liberali et omnis eruditio plena nostraque amicitia p[re]aesens denuo fruar, quibus plurimum dolui me destitutum post discessum hunc tuum, a quo gravia interea passus sum. 23. Novemb[ris] superiore periculum magnum sustinui. Hoc autem anno 10. Aprilis nescio quo malo infortunio cecidi graviter de gradibus sive scalis, quibus ascenditur ad Musaeum meum, et deturbatus sum usque ad imum pavimentum in novis his aedibus, quas conduxi a D. AMBROSIO, quem nosti, eratque tantum praecipitum, ut cruento capite et dorso pene fracto aegre resurgens diu Chirurgi opera sim usus. Accesserunt et turbae domesticae perfidia quorundam, quos mihi amicos putavi, et sumtus redditibus majores, cum sordide potius quam splendide vivam, aes alienum inaudita apud nos annonae charitate, mihi attulerunt.

Valetudo autem, ut fert ingravescens aetas, subinde ruit in deterius, in primis vero me excruciat Lithiasis et Chiragra, quae vereor, ne mihi propediem scribendi facultatem sit ademtura. Nescio quae directio in mea Genesi mihi tanta mala circa haec tempora portendat. Fortè Ascendens meum nunc venit ad corpus Martis in ♀ signo terrestri, prout tu eius locum correxisti; de quo mihi antea nescio quid mali ominatus es, postquam meam Genesin aliter verificasti, quām à Cypriano Leovitio factum est, et praeteritos casus convenientiū adaptasti, ubi etiam de futuris nonnulla mihi rectiū praedixisti, et cuperem, ut et nunc eandem per otium inspicere velles et de pluribus praemonere. Suades, ut labores et molestias minuam, quod et amice et prudenter suades: idque mihi facere necesse est, praesertim a Typographicis aerumnis liberato. Otium vero hoc iucunde collocare mihi non licet, amicis, quorum consuetudine fruerer, destituto. Nullum enim habeo hīc, postquam tu nos reliquisti, cum quo

suaviter converser atque tempus eruditis colloquijs fallam, hoc est, non invenio hominem doctum, ingeniosum, consultum, gravem pariter ac facetum, humanum et candidum, qualis tu nobis fuisti, ceteri omnes aut honores affectant, aut quaestui aut uxoribus, quin et omnibus hisce simul, alijsque huiuscemodi dant operam et ijs ferme solis vivunt. Oportet itaque sortem meam patienter ferre, donec ab hoc ergastulo liberer. Deus Opt[imus] Max[imus] Excell[entiae] Tuae vitam diutinam et florentem conservet atque eandem pietate, sapientia, doctrina adaugeat, quae, uti scis, vera bona sunt, superantia ea, quae vulgus affectat. Indica nobis per otium, quid in Astronomicis nunc moliaris, et an haec sublimia studia continuare animus sit: neque tamen dubito, te in ijs, quae ad veram gloriam atque durabilem ducunt, constanter permansurum. Salutant te ambo fratres HAINZELIJ tui amantissimi plurimum et officiose. Vale. Idib[us] Novemb[ris] An[no] 1571. Augustae Vindelicorum.

E[xcellentiae] Tuae studiosiss[imus]
HIERONYMUS WOLFIUS.